

Vergaderjaar 2009–2010

31 855

Wijziging van de Wet op de jeugdzorg in verband met de introductie van een verwijzindex om vroegtijdige en onderling afgestemde verlening van hulp, zorg of bijsturing ten behoeve van risicjongeren die bepaalde risico's lopen te bevorderen (verwijzindex risicjongeren)

F

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 22 januari 2010

De vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport/Jeugd en Gezin¹ heeft naar aanleiding van de memorie van antwoord inzake het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de jeugdzorg (Kamerstukken I, 2009/10, 31 855, D) de als bijlage bijgevoegde brief van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG) van 22 december 2009² ontvangen.

Naar aanleiding daarvan heeft zij de minister voor Jeugd en Gezin op 12 januari 2010 een brief gestuurd met het verzoek om een schriftelijke reactie op onder andere de richtlijnen die de KNMG in haar brief onder de punten 1 en 2 aan haar leden geeft.

De minister heeft op 21 januari 2010 gereageerd.

De commissie brengt bijgaand verslag uit van het gevoerde schriftelijk overleg.

De griffier van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport/Jeugd en Gezin,
Warmolt de Boer

¹ Samenstelling:

Werner (CDA), Van den Berg (SGP), Dupuis (VVD), (vice-voorzitter), Rosenthal (VVD), Swenker (VVD), Tan (PvdA), Van de Beeten (CDA), Slagter-Roukema (SP), (voorzitter), Linthorst (PvdA), Biermans (VVD), Putters (PvdA), Hamel (PvdA), Engels (D66), Thissen (GL), Goyert (CDA), Peters (SP), Quik-Schuijt (SP), Huijbregts-Schiedon (VVD), Laurier (GL), Ten Horn (SP), Meurs (PvdA), Leunissen (CDA), De Vries-Leggedoor (CDA), Koffeman (PvdD), Kuiper (CU), Lagerwerf-Vergunst (CU), De Boer (CU), Yildirim (Fractie-Yildirim), Flierman (CDA) en Benedictus (CDA).

² Ter inzage gelegd op de afdeling Inhoudelijke ondersteuning onder griffie nr. 143897.02.

BRIEF AAN DE MINISTER VOOR JEUGD EN GEZIN

Den Haag, 12 januari 2010

De commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport/Jeugd en Gezin (VWS/JG) heeft naar aanleiding van de memorie van antwoord inzake het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de jeugdzorg (Kamerstukken I, 2009/10, 31 855, D) de als bijlage bijgevoegde brief van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG) van 22 december 2009 ontvangen.

Naar aanleiding van die brief zou de commissie VWS/JG graag ruim voorafgaand aan de plenaire behandeling van bedoeld wetsvoorstel van u een schriftelijke reactie ontvangen op de richtlijnen die de KNMG in haar brief onder de punten 1 en 2 aan haar leden geeft.

Voorts vraagt de commissie u om een schriftelijke reactie op de mededeling van de KNMG aan het slot van de brief dat zij signalen heeft ontvangen inzake een «opdracht» aan JGZ-artsen tot verhoging van het aantal signaleringen in de Verwijsindex.

Aangezien de plenaire behandeling is voorzien voor 26 januari 2010, verzoekt de commissie uw schriftelijke reactie uiterlijk donderdag 21 januari 2010 te mogen ontvangen.

De commissie ziet uw reactie met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport/Jeugd en Gezin,
T. M. Slagter-Roukema

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR JEUGD EN GEZIN

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 januari 2010

Bij brief van 12 januari 2010 heeft u mij een reactie van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter bevordering van de Geneeskunst (KNMG) op de memorie van antwoord over het wetsvoorstel met betrekking tot de verwijsindex risicjongeren doen toekomen. Met deze brief geef ik op uw verzoek een reactie op de richtlijnen die de KNMG geeft met betrekking tot het melden aan de verwijsindex.

Allereerst ben ik verheugd te constateren dat de KNMG het belang onderkent om met behulp van de verwijsindex, risico's die jeugdigen kunnen belemmeren in hun gezonde en veilige ontwikkeling naar volwassenheid zoveel mogelijk weg te nemen of te verminderen. Met de KNMG onderschrijf ik dat het melden aan de verwijsindex op een weloverwogen en zorgvuldige wijze dient te geschieden.

Het wetsvoorstel is dan ook vanuit die optiek ontworpen en laat naar mijn mening een goede balans zien tussen enerzijds de bescherming van de privacy van jeugdigen – en anderszijds het belang van het melden – dus het spreken over jeugdigen om ervoor te zorgen dat zij gezond en veilig kunnen opgroeien. De kern hiervan is dat de betrokken professional een jeugdige alleen mag melden als hij een redelijk vermoeden heeft dat daadwerkelijk één of meer van de in artikel 2j van het wetsvoorstel limitatief opgesomde risico's van toepassing is. Dit redelijke vermoeden moet in elk individueel geval worden vastgesteld: de professional moet kunnen onderbouwen waarom volgens hem deze jeugdige deze risico's loopt. Daarvoor zal hij feiten, omstandigheden of gebeurtenissen moeten detecteren om tot die conclusie te komen. Ook om de privacy van de betrokken jeugdigen te beschermen is er uitdrukkelijk voor gekozen niet te tornen aan de bestaande wettelijke regimes voor gegevensuitwisseling nadat een match tot stand is gekomen. Op die uitwisseling blijft voor artsen – zowel huisartsen als jeugdgezondheidszorgartsen – de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst onverkort van toepassing.

Dit betekent, zoals de KNMG ook al stelt, dat in sommige gevallen na een match als er geen sprake is van toestemming, geen gegevens uitgewisseld kunnen worden. Dat doet echter niet af aan het nut dat een signalering kan hebben voor de verdere behandeling van een jeugdige. Immers het feit dat professionals van elkaars betrokkenheid op de hoogte raken via een match betekent dat zij weten dat zij niet de enige betrokken professional zijn en dat er zodoende meer aan de hand is. Kortom: door te melden aan de verwijsindex krijgen professionals een beter inzicht in de context van de jeugdige. Daarmee heeft een melding aan de verwijsindex dus zeker meerwaarde en kan dit juist de aanleiding zijn voor de professional om in gesprek te gaan met de cliënt, omdat de zorgen die hij zelf al had nu zijn bevestigd door de match met andere professionals.

Voor het goede begrip merk ik op dat het uitwisselen van gegevens moet worden onderscheiden van het doen van een melding. Het melden aan de verwijsindex is conform het wetsvoorstel expliciet toegestaan zonder toestemming en met doorbreking van een geheimhoudingsplicht. Dit is doelbewust opgenomen en juist met oog op geheimhouders, om alle thans bestaande onduidelijkheid en misverstanden over de vraag of zij mogen melden weg te nemen. Daarnaast biedt het wetsvoorstel professionals de mogelijkheid om ook een melding te doen als zij zich zorgen maken over een aspect van de ontwikkeling van een jeugdige dat niet tot

hun expertise behoort. Het zou een gemiste kans zijn als een professional een probleem constateert, maar dit niet zou mogen melden omdat het niet tot zijn vakgebied behoort. Ook hiervoor geldt dat deze professional niet «zo maar» tot zo'n melding kan besluiten, maar dat hij daarvoor feiten, omstandigheden of gebeurtenissen moet hebben waargenomen om tot die conclusie te komen. Anders dan de KNMG stelt ben ik van mening dat zo'n professional ook in zo'n geval meldt vanuit zijn expertise, namelijk zijn band met en kennis over die jeugdige en zijn eigen waarnemingen. Ik betreur het dan ook zeer dat de KNMG een andere uitleg aan het wetsvoorstel geeft.

Over de opmerking van de KNMG dat «de jeugdgezondheidsartsen de opdracht krijgen van de GGD om het aantal meldingen te verhogen» kan ik slechts mijn verbazing uitspreken. Terecht wordt door de KNMG opgemerkt dat de verwijfsindex geen dwangmiddel is en dat er dus geen sprake mag zijn van streefcijfers in het aantal meldingen aan de verwijfsindex. Om dit beeld te toetsen heb ik bij een aantal GGD-regio's in het land navraag gedaan. Zij hebben nadrukkelijk aangegeven geen beleid te voeren ten aanzien van het genereren van meldingen aan de verwijfsindex. Op basis hiervan constateer ik dat mij geen aanwijzingen bekend zijn dat van een beleid als gesuggereerd sprake zou zijn.

De minister voor Jeugd en Gezin,
A. Rouvoet